

отъ пода си, ясенъ, смѣлъ; самородна поезія са лѣе изъ устата ѝ; щомъ произнесешъ една истина, колкото и да е тъмна и трудна, умътъ ѝ тосъ часъ я грабва, завладява. Фантазіята и разсѣдкѣтъ сж неотдѣлимы въ нея, управятъ поведеніето ѝ както звѣздытъ и вълнытъ съюзно потикватъ нѣкой голѣмъ корабъ. На туй приложи и смѣло-свободнытъ и разсѣденія. Може сама да живѣе посрѣдъ свѣта и е добра и привѣтлива. Напраздно търсяхъ такъвъзи женскій характеръ отъ какъ съмъ са родилъ. Азъ трѣба да придобѣя Іона. Двойна любовь осѣщамъ; искамъ въ нея да са насладѣмъ на душевната ѝ тѣлесна хубость.

— Че не си ли я придобилъ еще?

— Не, тя ма обыча, но като пріятель, обыча ма духовно. Тя мысли че намѣрва въ мене уличнытъ онѣзи преимущества, които възвышенностьта на мойтъ дарованія презира; но остави ма да ти разкажѣхъ исторіята ѝ. Тя и братъ ѝ бѣхъ млади и богаты; Іона е горда и славолубива, горда за ума си, за поетическытъ си прелести. Щомъ братъ ѝ пригответъ отъ мене пристѣпи на служеніе въ този храмъ, сестра му го послѣдува въ Помпея. Тука са раскрѣхъ духовнытъ ѝ дарованія. Призовава много гости на вечеритѣ си, приказката ѝ очудва сътрапезницытъ и ги завладѣва съ поезіята си. Обыча да са показва като муза.

— Или може като друга Саффо.

— Да; но Саффо безъ любовь. Азъ я насърчихъ въ този ѝ образъ на живота; благодарихъ са отъ наклонность-та ѝ къмъ суетность-та и къмъ веселбытъ. Зарадвахъ са като я гледахъ да са предава на невздржнны животъ на развратенны този градъ. Азъ желаяхъ, внимавай на думытъ ми, Калане, желаяхъ да ослабѣмъ ума ѝ, но непорочна до сега, тя не са одаде на вліаніето на наслажденіята, които искахъ не само да са вселижтъ въ душата ѝ, но и да я огладѣжтъ. Радвахъ са да я гледамъ обиколена отъ развратены любовницы, ничтожны и гнусны, докато осѣти любовь; и когато доде тѣзи минута, въ свободното, пріятно и страстно време което настана подиръ шумнытъ веселбы, знаѣхъ азъ тогази какъ да я омая като ѝ вдѣхнѣхъ едно благопріятно чувство къмъ мене, като ще преобърнѣмъ въ моя полза страститѣ ѝ, като ще завладѣмъ сърцето ѝ; защото нито младость, нито хубость нито духовны дарованія можтъ сами по себе си да примамѣжтъ Іона; трѣба да са завладѣе фантазіята ѝ. И знаѣхъ че завосваніята на Арбака надъ фантазіитѣ сж неисчислимы.

— И не са ли боишъ отъ нѣкой съперникъ? Влибчивытъ Италианцы сж много способны да вдѣхвватъ любовь.